

متن پرسش

آخه چرا من، منی که در طول زندگیم بیشتر از هرکسی درگیرودارِ پوچی بودم تا برسد به تقدیر پوچی تاریخ! چرا من باید بمانم و مشکلات را در خود حل کنم. بین اصرار بر پوچی و اصرار بر زندگی که از میان هم عبور کرده اند گمگشتگی های سختی است شادی لازم دارم سرخوشی که مرا ایستاده، اَبَدی و زنده بدارد. خدایا مرا از هر نوع غم نجات بده و همیشه شادم کن تا به پا خیزم و برای تو مشکلات را در خود حل کنم چون بدون شادی دیگر ممکن نیست. من خود را چگونه و در که ببینم؟ ای کاش همه مثل من زیبا بودند.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بالاخره «مرغ را پر می برد تا آشیان / پرّ مردم همت است این را بدان». باید همت کرد و این راه، بدون مشکل نیست. و در این رابطه به ما فرموده اند: «در بیابان گر به شوق کعبه خواهی زد قدم *** سرزنش ها گر کند خار مگیلان، غم مخور». موفق باشید